

Vänster om Pushkin

Det ligger ett hav i natten
smakar salt när det stiger upp
i ljuset

drivved

mörkret håller sakta på att dö.

Du ställde en frukt framför som ett offer för nattens mardröm.

Kwanjing.

Drömbussen tog dig till en hållplats att kliva av
du är först av de två andra dröjer.
Du klättrar upp på väggstegen ur geternas kätte.
De andra två hann inte förrän du vaknade av duvornas kurranden.
Bara, dina händer får ur sig några modersmålsord och några flygga
andra, på språk du lärt känna hastigt, landmassor, hav, himlar, julgranar
skiljer oss åt.

Zodiaken är annorlunda här
skriver spår i oss för att den kan.

Himladjuren också en flock på drift
en vill till sin hemstad
en flyr militärtjänstgöringen
du skriver dig bort
för att finna det du tror du letar efter

tillbaka.

Mosaiken blir för ett tunt ögonblick
din strygiska strand, när vattnet rinner över dig

du övervintrar en dag till.

Språket, pocherade ägg blev det av gröten
illusionen om det gemensamma
finns bara i din tanke.

Stjärnbilderna har gått bakom dagens täcke
sömngångaraktigt går också vi åt olika håll.

Likt fridans i ett dåligt upplyst rum under kyliga portiker
En jazzstandard i annan dräkt drar mig in.
- Nej, tack, inget socker, svart.

Här är det inga Hausmannska boulevarder
änglarna bär slokande ljus på hjässorna
hängande på förfallna väggar vid korintiska kolonner.

Laokoon dansar en förvriden dans
när bilden av musiken blir suddig.

Då ser du den lilla blomman slå ut,
"Break up", dunkar det ur de legoaskstora högtalarna
du sitter kvar och ser en konsekvent inredning
musikens polygoner hör du i ett svagt mönster.

Muserna faller sakta av taken.